

HUOM! TÄMÄ ON RINNAKKAISTALLENNE

Rinnakkaistallennettu versio *voi* erota alkuperäisestä julkaistusta sivunumeroiltaan ja ilmeeltään.

Tekijä(t): Korkatti, Maria

Otsikko: Havaintoja kentältä: Miten toimii monen toteuttajan yhteishanke?

Versio: Kustantajan julkaisema artikkeli

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Korkatti, M. (2025). Havaintoja kentältä: Miten toimii monen toteuttajan yhteishanke? Pulssiportaali 24.2.2025. Karelia-ammattikorkeakoulu

<https://www.karelia.fi/2025/02/havaintoja-kentalta-miten-toimii-monen-toteuttajan-yhteishanke/>

PLEASE NOTE! THIS IS PARALLEL PUBLISHED VERSION / SELF-ARCHIVED VERSION OF THE OF THE ORIGINAL ARTICLE

This is an electronic reprint of the original article.

This version *may* differ from the original in pagination and typographic detail.

Author(s): Korkatti, Maria

Title: Havaintoja kentältä: Miten toimii monen toteuttajan yhteishanke?

Versio: Publisher's version

Please cite the original version:

Korkatti, M. (2025). Havaintoja kentältä: Miten toimii monen toteuttajan yhteishanke? Pulssiportaali 24.2.2025. Karelia-ammattikorkeakoulu

<https://www.karelia.fi/2025/02/havaintoja-kentalta-miten-toimii-monen-toteuttajan-yhteishanke/>

Havainnot kentältä: Miten toimii monen toteuttajan yhteishanke?

24.2.2025

Eri organisaatioiden välinen yhteistyö ja moniammatilliset tiimit ovat arkipäivää projektityössä. Parhaimmillaan yhteistyö tuottaa innovatiivisia ideoita, auttaa tavoittamaan kohderyhmiä monipuolisesti ja muovaa jokaisen mukana olevan tahon toimintaa entistä paremmaksi. Erilaiset toimintatavat sekä ammatillisen kielen ja näkökulmien eroavaisuudet voivat myös haastaa sujuvaa yhdessä tekemistä. Tässä kirjoituksessa esitellään neljän organisaation ja neljän työntekijän yhteistyötä IHKU – ikämiehille hyvinvointia kulttuurista -hankkeessa, joka toteutettiin sosiaali- ja terveysministeriön terveyden edistämisen määrärahalla.

Neljän organisaation roolit hankkeessa

Karelia-ammattikorkeakoulu oli yhtenä osatoteuttajana IHKU – ikämiehille hyvinvointia kulttuurista -hankkeessa (2023–2024), jonka päätoteuttaja oli Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry. Muita osatoteuttajia olivat Joensuun kaupungin kulttuuripalvelut ja osuuskunta Pohjois-Karjalan kansanteatteri. Hankkeessa työskenteli neljä työntekijää, yksi jokaisesta organisaatiosta: IHKUn projektipäällikkönä toimi Katja Hämäläinen Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistyksestä (100-prosenttinen työaika). Joensuun kaupungin projektityöntekijänä oli kulttuurisihteeri Sari Suvanto (30 %). Pohjois-Karjalan kansanteatterista mukana oli kulttuurihyvinvointilähettilä Maria Korkatti (30 %). Karelia-ammattikorkeakoululla oli hankkeessa 30-prosenttisen työajan resurssi, ja hankkeessa työskenteli pääasiassa Anne Airaksinen. Syksyllä 2024 Karelialan työajan Airaksisen kanssa jakoi Maria Korkatti.

IHKU-hankkeen tavoitteena oli kehittää uudenlaisia toimintatapoja kulttuurin ja kulttuuritoimintojen hyödyntämiseksi ikääntyneiden miesten hyvinvoinnin ja osallisuuden edistämiseksi. Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys (PK Sotu) vastasi hankkeen hallinnoinnista ja koordinoinnista sekä toteutti hankkeen etsivän ikämiestyön kokonaisuutta (jalkautuva työ, yksilötyö, Velmut-toimintaryhmät, vertaismiestyö VertaisVelmut sekä verkosto- ja vaikuttamistyö). Pohjois-Karjalan kansanteatteri (Pokka) osallistui etsivään ikämiestyön kokonaisuuteen ja muun muassa tuotti tietoa yhdessä ikämiesten kanssa heitä kiinnostavista ja heidän tarpeisiinsa vastaavista kulttuuripalveluista. Pokka organisoi kulttuuritoimintaa sekä antoi tietoa ikämiehille ja hankekumppaneille alueen kulttuuripalveluista ja omaehtoisesta kulttuurihyvinvointitoiminnasta yhteistyössä Joensuun kaupungin kulttuuripalveluiden kanssa. Joensuun kaupungin kulttuuripalvelut tarjosi lisäksi ikämiehille mahdollisuuksia osallistua kaupungin kulttuuripalveluihin, kehitti tiedottamista,

palveluohjausta ja palvelujen tarjontaa. Karelia-ammattikorkeakoulu kehitti osallistuvaa arviointia ja tiedontuottamisen tapoja kulttuuritoimintojen vaikutuksista ikämiesten hyvinvointiin. Karelia vastasi tiedonkeruusta ja arvioinnista sekä teki hankkeessa saavutetun tiedon juurruttamiseksi yhteistyötä koulutusohjelmien kanssa.

Tärkeän leimansa moniammatilliseen yhteistyöhön toivat toiminnassa mukana olleet ikämiehet. Toimiessaan vapaaehtoisina vertaismiehinä toisilleen ja hankkeen työntekijöiden työpareina he antoivat toiminnalle uskottavuutta ja omaa kokemustaan. Miesten ansiosta toiminta oli myös laajuudeltaan kattavampaa ja sisällöltään monipuolisempaa kuin se olisi pelkästään työntekijöiden tekemänä ollut.

IHKU-hankkeen työntekijät Katja Hämäläinen (vas. alh.), Maria Korkatti (oik. alh.), Anne Airaksinen (oik. ylh.) ja Sari Suvanto (vas. ylh.) Kuva: Maria Korkatti.

Yhteistyön onnistumisen edellytykset

Tärkein onnistuneen yhteistyön edellytys oli toimijoiden samanlainen näkemys osallisuudesta ja sen edistämisen tavoista. Merkitystä oli myös keskeisten käsitteiden (esim. kulttuurihyvinvointi, jalkautuva työ) yhteisellä määrittelyllä jo hankkeen alussa. Käytännön työssä tärkeää oli se, että hanketiimi kokoontui säännöllisesti kahden viikon välein käymään läpi kuulumiset, haasteet ja onnistumiset. Oleellista oli asiantuntemuksen ja tiedon jakaminen tiimin sisällä esimerkiksi kulttuurihyvinvoinnista, etsivästä työstä, tiedonkeruun etiikasta sekä eri

organisaatioiden toimintatavoista. Tämä tieto jäi työntekijöiden pääomaksi ja hankkeen toteuttajatahojen käyttöön hankkeen päätyttyä. Tärkeää oli myös päätoteuttajan vahva projektitalouden ja -hallinnon osaaminen.

Erilaisista työnkuvista huolimatta kaikki hanketyöntekijät olivat ainakin välillä “Velmujen matkassa”. Kuvassa pieni osa Rantakylän ja Hammaslahden Velmut-ikämiessyörymien osallistujista. Kuva: Maria Korkatti.

Yhteistyötä haastaneet seikat

Hankkeen neljä työntekijää työskentelivät kukin eri organisaatiossa, mikä tarkoitti, että yhteistä työnjohtoa ei ollut. Tiimi loi omat työtapansa ja huolehti niiden noudattamisesta yhteisvastuullisesti. Yhteistyön yhtenä haasteena oli työaikojen yhteensovittaminen ja riittävyys: tiimissä oli yksi kokoaikainen ja kolme osa-aikaista työntekijää, joista osa teki pääasiassa virastotyöaikaa ja osa epätyypillistä ja epäsäännöllistä työaikaa.

Kukin työntekijä toimi tiedon välittäjänä hanketiimin ja oman organisaationsa kesken hankkeen talouteen ja hallintoon liittyvissä asioissa, mikä edellytti ymmärrystä ja kykyä kommunikoida näistä asioista. Keskustelua ja suunnittelua vaativatkin esimerkiksi organisaatioiden erilaiset käytännöt työ- ja loma-aikojen muodostamisessa ja talouden seurannassa. Kaksivuotisen hankkeen aikana osa toteuttajista pystyi jakamaan

kustannukset vapaammin kahden tilikauden ajalle, kun taas toisten organisaatioiden kirjanpito tehtiin tarkemmin tilikausi kerrallaan.

Yhteiseksi alustaksi valitun Teamsin käyttö aiheutti toisinaan paljon haasteita, kun tiedot eivät aina synkronoituneet toisten nähtäviksi. Lisäksi yksi työntekijä, jonka organisaatiolla ei ollut omaa Microsoftin lisenssiä, ei päässyt pitkiin aikoihin jaettuun Teamsin tiedostoihin käsiksi.

Hankkeen maksatukset tapahtuivat jälkikäteen. Toisin sanoen kullakin osatoteuttajalla täytyi olla varaa hoitaa hankkeen palkkojen ja muiden kulujen maksut ensin itse ja hankeavustus saatiin käyttöön hakemuksen perusteella erissä – ensimmäisen kerran lähes vuoden kuluttua hankkeen alkamisesta. Hankkeen alkupuolella avointa keskustelua ja yhteistä pohdintaa vaati se, että Pohjois-Karjalan kansanteatterilla pienenä ja suhteellisen nuorena organisaationa ei ollut koko vuoden menoja kattavaa “puskuria”. Ratkaisu löytyi, mutta toteuttajatahot jäivät pohtimaan, voivatko taloudelliset seikat toisinaan muodostua esteeksi jo ideointivaiheessa, vaikka kehittämishankkeissa usein toivotaan erilaisten organisaatioiden yhteistyötä.

Yhteistyön ansiosta erityisesti saavutettua

Tietoa hankkeen toiminnasta ja sen tuloksista saatiin levitettyä kattavasti, kun käytössä olivat luontevasti jokaisen toimijatahon yhteistyöverkostot. Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys hyödynsi muun muassa yhdistyksen aiemmissa hankkeissa koottuja ikämiesten tekstiviestilistoja, yhteistyötahojen sähköpostilistoja sekä yhdistyksen ylläpitämää Lähellä.fi-sivustoa. Ammattikorkeakoulun, kaupungin kulttuuripalvelujen ja Pohjois-Karjalan kansanteatterin keskeisiä kanavia olivat niiden sisäiset tiedotusväylät sekä alueen taiteilijoiden ja vanhustyön verkostot. PK Sotu ja Pokka tekivät myös aktiivisesti julkaisuja toiminnasta sosiaaliseen mediaan, niin omille tileilleen kuin alueellisiin “puskaradioryhmiin”.

Kumppanuuksien myötävaikutuksella hanketta esiteltiin mm. kaupungin päätöksenteko-organisaatioon kuuluville osallisuus- ja vetovoimalautakunnalle sekä kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnalle, hyvinvointialueen vanhustyön johdolle, ammattikorkeakoulun sosiaalialan opiskelijaryhmille, ikäosaamisen ammattikorkeakouluverkostolle ja hyvinvointioikeuden päivien osallistujille.

Lisälukemista:

Airaksinen, A., Hirvonen, P., Hämäläinen, K., Korkatti, M. & Suvanto, S. 2024. Meidän tavalla – menetelmiä etsivään ikämiestyöhön, kulttuurihyvinvoinnin edistämiseen ja yhteistoiminnalliseen arviointiin. IHKU – ikämiehille hyvinvointia kulttuurista -hankkeen julkaisema menetelmäopas. Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry.

https://www.pksotu.fi/pksotu/wp-content/uploads/2024/12/IHKU_opas1.pdf

Airaksinen, A., Hämäläinen, K., Korkatti, M. & Suvanto, S. 2023. “Sitä tuntee olevansa olemassa” – ikämiehille hyvinvointia kulttuurista. Taidetutka-verkkolehti 1/2023.

Julkaistu 22.11.2023. <https://taidetutka.fi/2023/sita-tuntee-olevansa-olemassa-ikamiehille-hyvinvointia-kulttuurista/>

Airaksinen, A. & Korkatti, M. 2025. Kulttuurihyvinvointia ja sen arviointia Velmuttoiminnassa. Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry:n koordinoiman IHKU – ikämiehille hyvinvointia kulttuurista -hankkeen loppujulkaisu Karelia-ammattikorkeakoulun osatoteutuksesta. Tulossa Theseukseen.